

תחילה בכלי מים בשיעור רביעית, הסתפק אילפא אם תועיל הנטילה מהכלי הזה לשני האנשים.

זה לא יתכן!

כי **והא תנן: מכלי מלא רביעית מים אחת, נוטלים לידים לאדם אחד, ואפילו לשנים אנשים!**

ואם כן, לא יתכן שהסתפק בכך אילפא, אלא ודאי אפשר ליטול את ידיהם של שני אנשים מרביעית מים אחת.

ואלא, שמא תאמר שספיקו של אילפא הוא במקום **דקא משי חדא חדא ידיה,** שלא נטל האדם את שתי ידיו כאחת, אלא נטל יד אחת, ונגבה, וחזר ונטל את ידו השניה, והסתפק אילפא, האם מועילה נטילת ידים אפילו בזה אחר זה, או שצריך אדם ליטול את שתי ידיו בבת אחת, בלא לנגבם באמצע.

גם זה לא יתכן שהסתפק בכך אילפא.

כי **והתנן: הנוטל ידו — אחת בנטילה מכלי, ואחת בשטיפה בנחר,** (6) ידיו טהורות.

ומסתבר, שאם נטילת ידיו בזה אחר זה אינה מועילה, גם לא יועילו שני סוגי נטילות — נטילה וטבילה — אפילו אם הם ייעשו בבת אחת.

וכיון ששנינו במפורש שמועילה טבילה של יד אחת ונטילה של היד השניה, מוכח שמועיל ליטול יד אחרי יד.

ואלא, שמא תאמר, **דקא משי פלגא פלגא**

אמר רב חסדא: "גידוד", בור בעומק חמישה טפחים, ומחיצה חמישה, שהקיפו גדר מסביב לבור, בגובה חמישה טפחים, **אין מצטרפין** חמשת הטפחים של עומק הבור לחמשת הטפחים של הגדר מסביב לבור, להחשיב את הבור כרשות היחיד, המוקפת מחיצות בגובה עשרה טפחים.

עד שיהא היקף המחיצות מסביב לרשות היחיד, או כולו במחיצה בגובה עשרה טפחים. או כולו בגידוד, בור בעומק עשרה טפחים. ולא חצי גדר וחצי עומק של בור.

דרש מרימר, וחלק על רב חסדא: **גידוד חמישה ומחיצה חמישה, מצטרפין.**

והלכתא — מצטרפין.

הענין השני — צירוף בנטילת ידים:

בעי אילפא: ידים — טהורות לחצאין, או אין טהורות לחצאין?

ומפרשת הגמרא במה הסתפק אילפא: **היכי דמי? במה המדובר?**

הרי לא הסתפק אילפא בכגון שהיתה נטילה אחת מכלי שיש בו חצי רביעית מים, שפשוט הדבר שאינה מועילה.

אילמא, אם נאמר שהסתפק אילפא בכגון **דקא משו — נטלו בו תרי,** שני אנשים, מרביעית, מכלי המחזיק מלוא רביעית הלוג מים, ולזה נתכוין אילפא באומרו "לחצאין", ששני אנשים נטלו מכלי שהוא מלא רביעית הלוג מים, ונמצא שכל אחד נטל ידיו ממחצית המים שהיו בכלי. וכיון שהיו

6. רש"י מבאר ששטף ידיו בנהר שיש בו ארבעים סאה.